

Bio Invalidů

1917–1922

Inventář

Název archivu:	Národní filmový archiv, Praha
Název archivní pomůcky:	Bio Invalidů
Časový rozsah pomůcky:	1917–1922
Druh archivní pomůcky:	Inventář
Číslo listu NAD:	133
Evidenční číslo pomůcky:	84
Jméno zpracovatele:	Mgr. Doležalová Lucie
Místo a rok vyhotovení archivní pomůcky:	Hradištko pod Medníkem, 2008

I. Obsah

I.	Obsah	II
II.	Vývoj původce archivního souboru	III
III.	Vývoj a dějiny archivního souboru	VII
IV.	Archivní charakteristika archivního souboru	VIII
V.	Obsahový rozbor archivního souboru	VIII
VI.	Záznam o uspořádání archivního souboru a sestavení pomůcky	IX
VII.	Použité prameny a literatura	IX
VIII.	Inventární seznam	1
IX.	Rejstřík jmenný	2
X.	Rejstřík místní	2
XI.	Rejstřík firem, institucí a periodik	2

II. Vývoj původce archivního souboru

Zemský spolek pro léčbu a výchovu mrzáků požádal 25. ledna 1916 C.k. místodržitelství pro království České o udělení koncese „*ku provozování biografu s výhradným určením ve prospěch Jedličkova ústavu pro zmrzačené a školy pro vojíny invalidy v Praze VI.*“.¹ Žádost o udělení koncese se konkrétně týkala biografu v Praze II. Na Poříčí „U labutě“, Vladislavova 14/1068.² Zemský spolek se dále zavázal, že veškerý čistý příjem ze získané koncese bude věnovat na péči o invalidy a na zmíněnou školu pro vojenské invalidy. Dále spolek ustanovil, že zřízení biografu, bude-li to možné, bude vybírat z řad invalidů. Na samotnou programovou náplň kina mělo dohlížet kuratorium Jedličkova ústavu „...*jež mělo míti péči, aby program odpovídal důstojnosti účelu.*“³ C. k. místodržitelství pověřilo 14. února 1916 dozorem nad provozem kina Viktora Kláškovského a Jindřicha Pöcheho jako kontrolující úředníky za Úrazovou dělnickou pojišťovnu a Státní zemskou ústřednu pro království České.

Během března 1916 byla kinematografická licence schválena a zároveň s ní byl také pozměněn název kina z Bio Labuť na Bio Invalidní (v němčině Invaliden-Bio). Ještě 21. března byl však název změněn znovu na Bio Invalidů a jako odpovědný vedoucí byl poprvé uveden Rudolf Freisz. Po nezbytných úpravách již 1. dubna 1916 došla na C. k. místodržitelství žádost o kolaudaci kina. Reakce úřadu měla být rychlá, neboť vedení kina oznámilo, že hodlá 6. dubna zahájit představením pod protektorátem paní hraběnky Coudenhove. Kolaudační protokol byl vystaven přesně na 6. dubna 1916 a vyplývá z něj, že počet sedadel byl adaptací zvýšen z 409 na 440. Po dalších úpravách ředitelství kina rozhodlo o zahájení letního provozu v prostorách zahrady domu. K ohledání letní varianty provozu bylo Policejní ředitelství vyzváno 5. května 1916. Z ohledacího protokolu vyplývá, že úprava zahrady byla způsobilá k představení s maximálním počtem 600 míst s vyloučením možnosti místa k stání.⁴

Na svou vlastní žádost odešel k 30. červnu 1916 z místa ředitele R. Freisz. Zemský spolek pro léčbu a výchovu mrzáků to oznámil Policejnímu ředitelství 24. června s tím, že novým správcem kina se stane Miloslav Prokorát (absolvent české

¹ Národní archiv (dále jen NA), fond Zemský úřad Praha – policejní a bezpečnostní záležitosti 1911-1948 (dále jen f. ZÚ-PBZ), k. 124, spis sign. Bio Labuť.

² Na razítku vedení kina je uváděna ulice Vladislavova, na hlavičkovém papíře pouze třída Na Poříčí. Kino stálo zřejmě v místech dnešního obchodního domu Bílá Labuť.

³ Tamtéž.

vysoké školy technické) superarbitrovaný jednoroční dobrovolník-invalida. Odchod R. Freizse byl zřejmě zapříčiněn nespokojeností spolku s celkovým vedením kina zejména s jeho hospodářským výsledkem. Odkazuje na to výroční zpráva z 18. prosince 1916. Uvedená účetní bilance Biografu Invalidů vykazovala za období od 6. dubna do 31. prosince ztrátu ve výši 49 198, 67 K. Ve zprávě se přímo uvádí: „*Účetnictví biografu, které patří spolku pro léčbu a výchovu mrzáků v král. Českém nebylo prováděno samostatně, nýbrž společně s celým hospodářstvím jmenovaného spolku, který vydržuje i Jedličkův ústav a školu pro invalidy v Praze. Účetnictví to vedeno bylo způsobem rozvláčným a pro biograf neúčelným a vyslovili podepsaní hned při první návštěvě požadavek, by účetnictví to od celého hospodářství bylo odloučeno a samostatně vedeno.*“⁵ K samotným důvodům vzniklé účetní ztráty pisatel zprávy uvádí: „*Na omluvu budiž zde uvedeno: 1) Biograf Invalidů vešel v život v druhém roce válečném na jaře, tedy po saisoně, v době pro podniky toho druhu dosti těžké. 2) Kdežto jiné podniky mohou zaměstnávat částečně personál, který nalézá v biografu vedlejší zaměstnání a dle toho tento personál honorovati musí. Bio invalidů zaměstnávají vojiny-invalidy, které musí ježto se jedná o jediný jich příjem nepoměrně výše honorovati. Naproti tomu nelze upřít, že vedení biografu invalidů bylo nejen naprosto neobchodní, ale i neschopné podobný podnik spravovati.*“⁶ Pisatel vedení kina ve zprávě konkrétně vyčítá neúměrně vysokou částku vydanou za pronájem promítaných filmových snímků. Vinu vidí především v půjčování premiérových filmů, což se mu pro potřeby takového kina jevílo jako zbytečné. Dále pak vytýká příliš velké výdaje za reklamu.

Dne 1. března 1917 vedení kina dalo na vědomí Policejnímu ředitelství, že 28. února na svou vlastní žádost odešel z pozice ředitele M. Prokorát. Zároveň oznamuje, že dosavadním správcem jmenuje válečného invalidu Josefa Kozáka.⁷ Obchodní a administrativní záležitosti kina však řídil pověřený delegát Zemského spolku pro léčbu a výchovu mrzáků (resp. školy válečných invalidů-Jedličkova ústavu). V žádosti ze dne 2. června 1917 Zemský spolek v zastoupení zplnomocněnce prof. Rudolfa Jedličky požaduje po Místodržitelství uznání správcem biografu prof. Ondřeje

⁴ Tamtéž.

⁵ Tamtéž.

⁶ Tamtéž.

⁷ Tamtéž. Josef Kozák se narodil roku 1889 v Horkách (okres Litomyšl). V oznámení Policejnímu ředitelství se o jeho dosavadní činnosti uvádí: „...od počátku biografu invalidů v něm byl nepřetržitě zaměstnán a se všemi úředními předpisy o vedení biografu jest úplně obeznámen.“

Schrutze⁸ a jeho zástupce, zodpovědného dozorce nad promítáním, válečného invalidu J. Kozáka. Další změna nastala již 1. září 1917, kdy Správa biografu oznamuje, že J. Kozák byl povolán k domobranecké službě a tudíž jako jeho zástupce jmenuje válečného invalidu Josefa Šváru.⁹ Zemský spolek požádal Místodržitelství o první prodloužení kinematografické licence 23. února 1917. Prodloužení bylo vyhověno bez připomínek. Platnost kinematografické licence se následně prodlužovala v dvouletém intervalu pravidelně až do roku 1937 po číslem 186.

V kinematografické licenci vystavené 29. července 1918 jsou zpřesněny další podmínky pro její udělení ohledně finančního plnění. Z čistého zisku mělo kino odvést 80% Zemskému spolku a 20% ve prospěch Státní zemské ústředny. Při následném prodloužení licence do 31. prosince 1920 se finanční závazek specifikoval tak, že spolek jako majitel licence bude odvádět ročně v měsíčních lhůtách 8000,-K Zemskému úřadu pro péči o válečné poškozence v Čechách se sídlem v Karlíně.¹⁰

S dodržáním předepsaných plateb mělo však samotné kino problémy. Sám Zemský úřad pro péči o válečné poškozence v Čechách si 16. června 1922 stěžoval Zemské správě politické. V tu dobu totiž právě obdržel další prodloužení kinematografické licence a Zemské správě politické sděloval, že doposud za období od 10. září 1920 do prosince 1922 nebylo z předepsaných dávek splaceno nic. Zemský úřad pro péči o válečné poškozence tedy žádal o urychlenou nápravu. Zemská správa politická 28. srpna 1922 provedla šetření a vyhotovila protokol se správcem kina MUDr. Ondřejem Schrutzem. Ten v protokolu uvedl, že je si finančního plnění vyplývající z kinematografické licence vědom, ale nemůže tento závazek plnit z důvodu malého zisku kina. Uvedl, že čistý zisk za rok 1920 nepřesáhl 5 000,- Kč. U zisku za rok 1921 přiznal, že byl vyšší, ale odveden na potřeby provozního Zemského spolku pro léčbu a výchovu mrzáků a jím vydržovanou školu invalidů. Celá záležitost nakonec

⁸ Prof. MUDr. Ondřej Schrutz (1865-1932) se též zabýval dějinami lékařství a byl zakladatelem Ústavu dějin lékařství Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Viz např. SCHOTT, Heinz: *Kronika medicíny*. Praha: Fortuna Print 1994, s. 363.

⁹ Tamtéž. Blíže je k jmenování J. Šváry uvedeno: „...*jediný, jenž z našich válečných invalidů v podniku našem jako billetář zbyl.*“ J. Švára byl narozen roku 1893 v Hrubé Skále (okres Turnov), jeho osobní složka je uložena v NA, f. Policejní ředitelství Praha II.-všeobecná spisovna 1941-1950, k. 11316, spis sign. S/7607/14.

¹⁰ Viz inv. č. 1. Tento požadavek finančního plnění vůči Zemskému úřadu pro péči o válečné poškozence v Čechách nevyplýval pouze ze zaměření Zemského spolku provozující kino Invalidů, ale stal se všeobecným požadavkem uplatňovaným Zemskou politickou správou k udělení každé kinematografické licence.

skončila prominutím předepsaných dávek za uvedené období Ministerstvem sociální péče.¹¹

V žádosti o prodloužení kinematografické licence z 13. listopadu 1925 mimo jiné Zemský spolek žádá o změnu názvu kina. Z Bio Invalidů se chce vrátit zpět k názvu Bio Labuť. Ve zdůvodnění změny uvádí: „*Podepsaný Spolek po uvážení všech okolností a různých návrhů došel přesvědčení, že by změna názvu byla podniku na prospěch.... Nový název přivábí i nové obecenstvo, vyhoví jeho přání a přispěje jistě i obchodnímu prospěchu podniku.*“¹² Žádosti ohledně změny názvu bylo vyhověno, protože nadále je v korespondenci se Zemskou správou politickou uváděn název Bio Labuť.

Prominutí předepsaných dávek Zemskému úřadu pro péči o válečné poškozence v Čechách se dodržovalo až do roku 1927. Dne 17. března 1927 však Zemský úřad požádal o vyměření nové dávky ve prospěch státní invalidní péče a to ve výši 1% z hrubého příjmu ročně. Zemská správa politická dala tak podnět k zjištění aktuálního stavu věci Policejnímu ředitelství. To odpovědělo 30. dubna s tím, že v roce 1926 byl hrubý příjem biografu 749 486, 60 Kč, ale dávka Zemskému úřadu nebyla odvedena žádná. Důvodem byla licenční listina, kde Zemská správa politická doslovně uvedla: „*Celý příjem z biografu budiž věnován výhradně jen ve prospěch humanitních účelů spolkových.*“¹³ Částka požadovaná Zemským úřadem nebyla zřejmě nikdy vyplacena. Na sklonku roku 1929 totiž přišla od Českého spolku pro léčbu a výchovu mrzáků v Praze žádost o prominutí této dávky se zdůrazněním využití výdělku kina na jeho provoz. Žádosti bylo Zemskou správou politickou opětovně vyhověno.

K prodlužování licence docházelo bez námitek a 27. května 1929 byla tak provedena pravidelná revize kina. Po nápravě některých nedostatků bylo kino uznáno za provozuschopné. Dne 13. prosince 1930 požádala správa kina o povolení přidat jednu řadu sedadel. Důvodem se stalo pořízení zvukové aparatury, kdy již nebylo třeba tolik prostoru pro orchestr. Poslední platná kinematografická licence byla vystavena do 31. prosince 1937 a jako zástupce správce kina byl nadále uveden J. Švára.

Zřejmě z důvodu zvětšující se finanční náročnosti provozu kina byla 9. září 1932 podepsána smlouva mezi Zemským spolkem pro léčbu a výchovu mrzáků a pány Františkem Horákem, Josefem Horákem a Karlem Hlavou zastupujícími akciovou

¹¹ NA, f. ZÚ-PBZ, k. 124, spis sign. Bio Labuť.

¹² Tamtéž.

¹³ Tamtéž.

společnost pro obchod mezinárodní v Praze.¹⁴ Předmětem smlouvy se stalo převzetí financí kina. Spolku zůstala v majetku kinematografická licence a ponechal si i určitý vliv na programovou náplň kina. Druhá strana přebrala veškeré financování podniku a zavázala se platit z ročního příjmu kina 80 000,-Kč ve čtvrtletních splátkách. Dále bylo dohodnuto spolku ponechat práva pořádat v kině týden věnovaný podpoře jeho činnosti a možnost veškerý výtěžek z této akce si ponechat.

K smlouvou stanovené výplatě dohodnuté finanční částky nedocházelo pravidelně nebo vůbec, protože spolkem byly vedeny tři spory ohledně jejího vyplácení. V soudním smíru uzavřeném 4. ledna 1934 se podmínky finančního plnění upravily. Zástupci společnosti pro obchod mezinárodní v Praze se zavázali platit Zemskému spolku 5% z hrubé tržby kina po odečtení všech daní. Dále byly upraveny podmínky v případě dalších komplikací vzniklých při provozu kina nebo naopak při výraznějším navýšení hrubé tržby.

O dalším osudu kina se dozvídáme z dalšího počínání Zemského spolku pro léčbu a výchovu mrzáků. Spolek začal v roce 1938 usilovat o přenesení kinematografické licence na jiné kino. Důvodem bylo zboření domu Na Poříčí čp. 1068 pravděpodobně během roku 1937. Tím kinematografická licence pro tento objekt skončila a spolek vyvíjel další snahu v nových prostorech pokračovat. Nově vyhlédnutým místem se stal biograf Oko ve Vinařské ulici čp. 480 na Praze VII¹⁵. Dům, v kterém bylo kino provozováno patřil Penzijnímu fondu Národní banky. Po dlouhých peripetiích byla licence 20. dubna 1940 pro kino Oko spolku udělena.¹⁶

III. Vývoj a dějiny archivního souboru

Dochované písemnosti Bio Invalidů převzal po zestátnění kinematografie v roce 1945 Československý státní film a byly uloženy v Podnikovém archivu Ústředního

¹⁴ Tamtéž. Uvedená smlouva nebyla zřejmě první podepsanou smlouvou mezi těmito stranami. Z dalšího dochovaného spisového materiálu vyplývá, že první smlouva podobného charakteru byla uzavřena 29. listopadu 1928. Dále též vyplývá, že uvedená společnost byla od počátku provozu kina majitelem domu (tedy pronajímatelem prostor kina).

¹⁵ V době pořádání fondu (r. 2008) ulice Františka Křížka. Viz LAŠŤOVKA, Marek a kol.: *Pražský uličník. II. díl (O – Ž)*. Praha: Libri 1998, s. 621.

¹⁶ NA, f. ZÚ-PBZ, k. 960, spis sign. 4850/1938. Archiv hlavního města Prahy (dále jen AHMP), fond: Magistrát hlavního města Prahy, Referát XII. pro informace, osvětu a tělesnou výchovu, divadelní oddělení 1851–1957, k. 213, inv. č. 2722. Tamtéž, k. 208, inv. č. 2645. V období po roce 1945 bylo kino Oko ve Vinařské ulici přejmenováno na kino Orion.

ředitelství československého státního filmu (dále jen PA ÚŘ ČSF). Doklady o skartaci nebo další manipulaci s fondem nejsou známy.

PA ÚŘ ČSF byl likvidován v souvislosti se zánikem ÚŘ ČSF v roce 1990. Písemnosti z PA ÚŘ ČSF převzal Český filmový ústav v roce 1991, jeho nástupnickou organizací je Národní filmový archiv (dále jen NFA).¹⁷

IV. Archivní charakteristika archivního souboru

Během generální inventury, prováděné v NFA v prvním pololetí roku 2004, byl fond Bio Invalidů prohlášen za nezpracovaný. Dokumenty nejevily základní známky zpracovanosti z hlediska adjustace a k fondu nebyla vyhotovena žádná archivní pomůcka.

Dochované archivní materiály fondu nemohou poskytnout ucelenější informace o vývoji a chodu kina Invalidů. Následný výzkum se tak neobejde bez informací vyplývajících z dalších souvisejících fondů jiných institucí.¹⁸ Badatelsky cenné jsou však tři dochované sešity, pravidelně zaznamenávající program kina v období od roku 1917 do roku 1922. Ze záznamů tak lze například vyčíst, co kino uvádělo v říjnových týdnech 1918, tedy v době vzniku Československé republiky. Název fondu Bio Invalidů byl ponechán i přesto, že původní i nový název kina od roku 1925 zněl Bio Labuť. Důvodem jsou ve fondu dochované archivní materiály týkající se pouze období, kdy kino neslo název Bio Invalidů.

Původní registraturní uspořádání se nedochovalo, materiály byly uspořádány podle věcně-chronologického hlediska. Fyzický stav archiválií je celkově dobrý.

V. Obsahový rozbor archivního souboru

Písemnosti byly rozděleny do 2 skupin – **signatury I.-II.**

Signatura I. – Organizace a správní záležitosti kina (inv. č. 1-3) obsahuje kinematografickou licenci udělenou Zemskému spolku pro léčbu a výchovu mrzáků v království Českém dne 29. července 1918, doklad o prodloužení licence Zemskou

¹⁷ Rozhodnutí ministra kultury ČR č. 31/1992 ze dne 8.10. 1992, č.j. 10625/92.

správou politickou Praha ze dne 12. února 1921 a opis inventáře pronajatých prostor biografu s nájemními podmínkami ze dne 20. února 1920.

Signatura II. – Hospodářské a programové záležitosti kina (inv. č. 4-6) obsahuje tři sešity se zaznamenaným programem kina od února 1917 do října 1922.

VI. Záznam o uspořádání fondu a sestavení pomůcky

Materiály fondu Bio Invalidů jsou uloženy v 1 kartonu v depozitáři NFA na Hradištku. Fond uspořádala, úvod sepsala, inventární seznam a rejstříky sestavila Mgr. Lucie Doležalová v únoru až dubnu roku 2008. Římské číslice v rejstřících odkazují na čísla stran úvodu inventáře, arabské potom na čísla inventárních jednotek vlastního inventárního seznamu. K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné materiály.

VII. Použité prameny a literatura

- Národní archiv, fond Zemský úřad Praha – policejní a bezpečnostní záležitosti 1911-1948.
- Národní archiv, fond Policejní ředitelství Praha II. – všeobecná spisovna 1941-1950.
- Archiv hlavního města Prahy, fond Magistrát hlavního města Prahy, Referát XII. pro informace, osvětu a tělesnou výchovu, divadelní oddělení 1851-1957.
- LAŠŤOVKA, Marek a kol.: *Pražský uličník. II. díl (O – Ž)*. Praha: Libri 1998
- SCHOTT, Heinz: *Kronika medicíny*. Praha: Fortuna Print 1994.

¹⁸ Viz fondy: NA, f. Zemský úřad Praha-policejní a bezpečnostní záležitosti, Policejní ředitelství, AHMP, f. Magistrát hlavního města Prahy- Referát XII.- pro informace, osvětu a tělesnou výchovu, divadelní oddělení.

VIII. Inventární seznam

<i>Inv.č.</i>	<i>sign.</i>	<i>Obsah</i>	<i>Časový rozsah</i>	<i>Číslo kartonu</i>
I. Organizace a správní záležitosti kina				
1		Kinematografická licence udělena Zemskému spolku pro léčbu a výchovu mrzáků v království Českém dne 29. července 1918; (na zadní straně je potvrzení o prodloužení licence do 31. prosince 1920); česky, ¹⁹ rukopis, tiskopis, fol. 20.	1918-1920	1
2		Opis inventáře pronajatých prostor biografu s nájemními podmínkami ze dne 20. února 1920; strojopis ²⁰ , fol. 2.	1920	1
3		Prodloužení kinematografické licence Zemskou správou politickou v Praze ze dne 12. února 1921; fol. 2.	1921	1
II. Hospodářské a programové záležitosti kina				
4		Sešit s programem kina od února 1917 do 2. ledna 1919; (po týdenním promítání zaznamenán počet návštěvníků a nepravidelně výše vybrané tržby); rukopis, fol. 61.	1917-1919	1
5		Sešit s programem kina od ledna 1919 do července 1920; (po týdenním promítání zaznamenán počet návštěvníků a nepravidelně výše vybrané tržby, na zadní straně vypsán celkový přehled promítaných filmů); rukopis, fol. 40.	1919-1920	1
6		Sešit s programem kina od července 1920 do října 1922; (po týdenním promítání nepravidelné zaznamenávání počtu návštěvníků a vybrané tržby); rukopis, fol. 50.	1920-1922	1

¹⁹ Není-li uvedeno jinak, jedná se o česky psaný dokument.

²⁰ Není-li uvedeno jinak, jedná se o strojopis.

IX. Rejstřík jmenný

Freisz, Rudolf – obchodní vedoucí kina	III, IV
Hlava, Karel – obchodník	VI
Horák, František – obchodník	VI
Horák, Josef – obchodník	VI
Jedlička, Rudolf, prof. – lékař, předseda Zemského spolku pro léčbu a výchovu mrzáků	IV
Kláškovský, Viktor - úředník	III
Kozák, Josef – obchodní vedoucí kina	IV, V
Pöche, Jindřich – úředník	III
Prokorát, Miloslav – obchodní vedoucí kina	III, IV
Schrutz, Ondřej, prof. – lékař, spolkem pověřený správce kina	V
Švára, Josef – obchodní vedoucí kina	V, VI

X. Rejstřík místní

Praha	III, VII
Karlín	V

XI. Rejstřík firem, institucí a periodik

Bio Invalidní, Praha	viz Bio Invalidů, Praha
Bio Invalidů, Praha	III - V, VII, VIII
Bio Labuť, Praha	III, VI - VIII
Bio Oko, Praha	VII
Bio U labutě, Praha	viz Bio Labuť, Praha
C.k. místodržitelství pro království České, Praha	III, V
Jedličkův ústav, Praha	III, IV
Ministerstvo sociální péče, Praha	VI
Penzijní fond Národní Banky, Praha	VII
Policejní ředitelství, Praha	III, IV, VI
Společnost pro obchod mezinárodní v Praze, a.s.	VII
Státní zemská ústředna pro království České, Praha	III, V
Úrazová dělnická pojišťovna, Praha	III
Zemská správa politická, Praha	V, VI, IX, 2
Zemský spolek pro léčbu a výchovu mrzáků, Praha	III, - IX, 1
Zemský úřad pro péči o válečné poškozence v Čechách, Praha	V, VI

Název archivní pomůcky:	Bio Invalidů
Časový rozsah pomůcky:	1917–1922
Počet evidenčních jednotek:	1 karton
Počet inventárních jednotek:	6
Rozsah zpřístupněných archiválií:	0,12 bm
Stav ke dni:	8. 4. 2008
Archivní fond zpracovala:	Mgr. Doležalová Lucie
Pomůcku sestavila:	Mgr. Doležalová Lucie
Počet stran:	IX + 3
Číslo jednací:	NFA 1530/2008

Pomůcku schválil: 24. 7. 2008
Datum

.....
Vladimír Opěla
ředitel NFA

Nově vymezené a revidované evidenční jednotky při GI 2012–2013

Název fondu: **Bio Invalidů**

Datum provedení Generální inventury NAD: 2. 8. 2012

	<i>počet (ks)</i>	<i>inv.č.²¹</i>	<i>Uložení (kart.)</i>	<i>poznámky</i>
Kartony				
Kartony	1			
Fotografické archiválie				
Fotografie papír. podl.	1	1	1	

Ověřená metráž: 0,12 bm

Vyhotovil: Jarmila Hurtová

²¹ Inventární číslo a údaje o uložení jsou uvedeny pouze u nově vykázaných dílčích evidenčních jednotek. Údaje v kulatých závorkách za inventárními čísly znamenají počet kusů dílčí evidenční jednotky v daném inventárním čísle. V případě jednoho kusu se údaj „(1)“ neuvádí.